

reciproc de a fi "agent securist", prilej de ocară și de denigrare a Bisericii și credinței Ortodoxe! S-a apelat chiar și la liste cu semnături pentru desființarea Mitropoliei de la Regensburg, folosindu-se anumite trucuri rușinoase, inducându-se în eroare buna credință a enoriașilor, care erau solicitați să semneze, în alb, dorința lor ca România să fie acceptată de a intra în NATO! Unele tabere se aflau sub oblăduirea Patriarhiei de la Constantinopol, de la Moscova, sau a celei de la București, iarși prilej de invidie și discordie, mai ales că la Nürnberg, Germania, în curând se va inaugura o Mitropolie prin eforturile mari ale credincioșilor ortodocși, a Mitropolitului Serafim, cât și a bisericilor surori catolică și evanghelică, în spiritul ideii de ecumenism creștinesc. Încercările mele personale de a intermedia o împăcare, au rămas, din păcate, fără rezultat, personal rămânând "între" cele două mari tabere, iubindu-le pe ambele. Nici la vestita slujbă anuală de la Cimitirul din Soulmatt, Franța, nu s-a reușit măcar înfăptuirea unei pomeniri a sufletelor eroilor noștri, decedați de înaniție în timpul primului război mondial. Mă întreb unde este iubirea aproapelui și a vrăjmașului, pe lângă iertarea păcatelor noastre cât și ale celorlalți?

S.C.: Sunteți președintele UMRL. Cum a evoluat această organizație de la înființarea ei și până astăzi?

A-M.M.: Încurajator și dătător de speranțe, unind români de pretutindeni la chemarea marelui patriot Brutus Coste cât și a fie iertatului domn Ion Rațiu, de a ne uni forțele românilor de pretutindeni, în scopul luptei împotriva dictaturii și a socialismului totalitar comunist al conducerii de la București, pentru eliberarea României și a instalării democrației și libertății în România subjugată. Astfel s-a ținut la Geneva Congresul I al UMRL, numit inițial Uniunea Românilor Liberi (URL). Securitatea era foarte îngrijorată, chiar disperată, prin neputința de a se opune înființării, amenințând grav pe toți care s-au declarat a fi fondatorii organizației, fără a avea succes. Adunând peste 6.000 de membri, URL și-a schimbat denumirea în UMRL la Congresul al 2-lea de la Paris, Saint Maur, soldat cu o întâlnire ulterioară la Bruxelles, Belgia. Unii, foști membri p.c.r., deveniți anticomuniști, solicitau o candidatură pentru Comitetul de Coordonare Internațional și nereușind de a fi aleși, s-au retras făcând mult zgomot și antipropagandă, declarându-se rivalii conducerii, și mai ales ai domnului Rațiu. UMRL și-a continuat activitatea conform prevederilor statute, cât și a programului votat la acest ultim Congres. Ion Rațiu prezenta simbolul luptei, având lângă dânsul pe secretarul general, inginerul Doru Novacovici, care ducea tot greul activității UMRL-ului împreună cu familia dânsului, amenințat fiind mereu cu aruncarea în aer a locuinței familiare, unde era și sediul UMRL. Regretatul domn, și mare român, domnul Brutus Coste, a fost declarat, la propunerea domnului I. Rațiu, post mortem, președinte de onoare a UMRL. În continuare, organizația noastră și-a îndreptat atenția, până în decembrie 1989, la acțiuni puternice de protest în fața ambasadelor române din capitalele țărilor occidentale, cât și dincolo de ocean. Ca președinte al puternicei Filiale Germane UMRL, am organizat multe astfel de proteste, cu toate amenințările scrise și telefonice primite. Nici întocmirea unui dosar fals și denigrator întocmit de V.T. și dr. B.C. nu au avut efectul scontat: nici de a mă speria și nici de a mă descuraja! Falsul dosar, multiplicat în sute de exemplare și trimise la mulți membri UMRL, a determinat însă retragerea multor oameni de valoare din filiala UMRL a Germaniei. A fost un prim succes al adversarilor noștri permanenți - poliția politică. Protestele au luat dimensiuni considerabile, atunci când s-a început dărâmarea drăcească a Bisericii Ortodoxe din Capitală și desființarea satelor, având simpatia deosebită a occidentului, a telespectatorilor unde apăream și a ziaristilor care ne sprijineau prin articole românești sau apărute în limbi străine la ziarele de mare tiraj.

O înfrângere a fostei poliții politice, cu un scor de egalitate... Înainte de decembrie 1989, manifestațiile au luat proporții mari, dictatorul a fost atacat puternic, i s-a cerut îndepărtarea prin posturile de televiziune germane, personal fiind "actorul" principal. Atacurile au fost mult tîntite împotriva mea și a familiei mele, soția îmbolnăvindu-se grav și decedând la scurtă vreme. Ceaușescu a fost, în fine înlăturat, spre ușurarea noastră, și bucuria foștilor săi colaboratori. A urmat trimiterea de ajutoare de la diferitele filiale, mai ales din Anglia, Franța, și nu mai puțin din Germania. Convoaie întregi, interminabile, ajungeau unde erau trimise, spre bucuria celor necăjiți, dar nu arareori ajungeau și în mâinile speculanților de pretinși furnizori de articole "second hand", deși convoaiele cu lucruri trimise erau însoțite de cunoscători ai limbii române, mulți membri de-ai organizației noastre. Poliția politică își continua activitatea de dezbinare, în concordanță cu interesele noii puteri instalate. UMRL deranja mult prin criticarea drumului greșit pornit de noua conducere a țării. Au fost criticate mineriadele, cât și cei care le-au organizat împotriva tineretului și împotriva opoziției din țară, și nu mai puțin împotriva democrației adevărate, propagată de domnul Rațiu și de întreaga conducere UMRL. Trebuia făcut ceva, pentru divizarea UMRL, prin intermediul aceleiași poliții politice. Și a fost găsit în bolnavul domn, I.V., care ajutat de alți câțiva deranjați somatic și în general, și-au făcut datoria pe deplin, atacând, a doua zi a Congresului al 3-lea de la Paris, frunțașii UMRL, sub limitele admise ale bunului simț, făcând declarații defăimătoare la adresa mea, a d-lui Novacovici, cât și a lui Doru Dumitrescu, toți trei foști condamnați politic. Este clar, dar totodată curios, că domnul I. Rațiu a acceptat jocul, sau ar fi putut contribui de la bun început, în mod conștient, sau inconștient, la sciziune, mai ales că nu îl agreea de mai mult timp pe domnul Novacovici, deși era secretarul general al UMRL. Totuși, după ce domnul Rațiu, fiind prezent, fără a reuși să fie reales în funcția de președinte la cel de al 3-lea Congres, ne-a felicitat în scris, a plecat în țară, pentru ca după 5 zile, sfătuit sau constrâns de Varlam să contesteze legitimitatea Congresului 3 de la Paris! Personal, am rămas uluit de atitudine oscilatorie a domnului Rațiu, mai ales că mi-a promisese domnului Coposu, în prealabil, că nu va candida la Congresul al 3-lea UMRL pentru postul de președinte UMRL, funcție incompatibilă cu cea de președinte al statului. Astfel s-a produs și o ruptură între domnul Coposu și domnul Rațiu, fără a se ajunge la o publicitate, mai mult datorită precauției deosebite a domnului Coposu. După sciziune, domnul Rațiu și-a atras în politică o parte a unor membri din sciziunile filialelor, pentru a-i susține candidatura la președinția statului, un vis vechi și nerealizat niciodată. Domnul Coposu a înțeles să-l susțină pe domnul Emil Constantinescu, din motive lene de înțeles. Până la urmă, Ion Varlam a reușit să destrame și filiala bucureșteană unde se centraliza activitatea și a altor filiale românești destrămate, lovind în domni Ion Mircea Enescu și Eugen Chirovici "în mod grosolan și insultător" la adresa acestora. Domnul Varlam, care nu are adresă (?), nu poate fi făcut răspunzător de faptele sale, fiind un "flotant" și musafir al adoratorilor săi. Apoi, s-a autointitulat "președinte interimar al grupului Ion Rațiu", pentru ca să se instaleze în funcția de președinte nou ales de o mână de oameni care nu se cunoșteau între ei, reușind ușor să instaleze pe fiul domnului Rațiu, Nicolae Rațiu, în virtutea unei dinastii, iar dânsul, Varlam a reușit să se instaleze ca secretar general. A fost acceptat, reușind astfel să-și facă datoria față de obligațiunile contractuale la care s-a angajat încă de dinaintea Congresului al 3-lea de la Paris, fără a înceta să ne denigreze. Astăzi, obiectivul UMRL continuă să fie instalarea adevăratei democrații în România, a fărurii adevăratelor reforme, a realizării unor condiții de existență la nivel european și susținerea țării la aderare și integrare euro-atlantică; la respectarea în

totalitate a drepturilor omului, cât și a comunităților românești din jurul țării, și la păstrarea integrală a granitelor românești stabilite după terminarea primului război mondial.

S.C.: Cum popularizați activitatea acestei organizații?

A-M.M.: Prin ziarul nostru "Românul Liber", care apare în țară sau la Paris, sponsorizate fiind periodic de unii membri marcanți, și la nevoie din bugetul propriu, în primul caz, sau din bugetul domnului Novacovici, în al doilea caz, la care se adaugă și plata unor reclame comerciale. Alt mijloc îl constituie apariția la posturile de televiziune locale sau internaționale, sau prin interviurile luate de anumite ziare care apreciază eforturile noastre, și mai ales bunele noastre intenții. ◆

CONSILIUL MONDIAL ROMÂN INFORMEAZĂ

* Pe data de 9 mai Consiliul Mondial Român, reprezentat de Centrul Cultural Român-American "Athenaeum" și de American-Romanian Trade and Business Bureau, a aniversat zilele de 9 și 10 mai, în cadrul întâlnirii lunare a Comisiei Orașelor Înfrățite a Atlantei. La această manifestare au fost prezenți șefii comisiilor Orașelor Înfrățite din 18 țări. Între 17 și 25 mai 2001 au avut loc vizitele delegațiilor orașelor Piatra Neamț și Iași, conduse de Primarul Ion Rotaru (Neamț) și dr. Constantin Simirad (Iași), în cadrul cărora s-au semnat documentele Proclamației de înfrățire cu orașele Alpharetta și respectiv Athens din Georgia. Din delegațiile române au făcut parte oameni de afaceri nemteni, profesor dr. de la Universitatea Tehnică din Iași, domnul Ticu Isari, directorul stătei de televiziune "Tele M", și profesorul Dragoș Pătrașcu, grafician de renume, ieșean. Întâlnirile au fost sponsorate de către American-Romanian Sister Cities Council, președinte fondator Lucian I. Livescu, și de Romanian American Cultural Center "Athenaeum" din Georgia, membre ale Consiliului Mondial Român. S-a stabilit începerea unui schimb de elevi, cadre didactice, deschiderea unor tabere de creație, ca și deschiderea unor Case Române în orașele americane și a unor Case Americane în Țară, care să funcționeze ca și centre de documentare și informare culturală, educațională și de artă, precum și pornirea unor afaceri și schimburi comerciale de interes și avantaj pentru ambele părți.

* Participarea prin Centrul Cultural Român-American la Convenția Orașelor Înfrățite Internațională (Sister Cities International) care va avea loc în acest an în Atlanta între 25-28 iulie. Un bogat program în care România va fi reprezentată în mod deosebit de organizațiile non-profit menționate mai sus, ca și prin expoziții și spectacolul de gală oferit de Ansamblul național de dansuri "Transilvania" din România. În cadrul Convenției, CMR va avea o tabără de o săptămână pentru 5 tineri merituosi din câteva orașe din România: Iași, Sighișoara, București.

* Organizarea de către CMR a Zilelor Culturii și Artei Românești în Georgia (septembrie 22-29). Printre manifestări: prezentări ale unor lucrări cu caracter informațional, expoziții, spectacol de poezie și muzică clasică românească, gala Filmului Românesc. Solicităm participare și suport.

* Consiliul Mondial Român a început demersurile deschiderii unor filiale ale CMR și ale Centrului Cultural Athenaeum în Chișinău, Iași, Piatra Neamț și Cluj. Accepturile oficiale au fost primite. Începem lucrul la o monografie despre prezența românilor în Georgia, USA, și ne pregătim pentru a 4-a ediție a Festivalului de Obiceiuri de iarnă Românești și Internaționale prin care încercăm să promovăm păstrarea valorilor culturii noastre, a limbii și istoriei românești.

Prof. Smaranda Cazan-Livescu, tel/fax: 7709251871, 77093-0510, email: Romaniancc@aol.com